

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 95/2016
25.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца З.р.У. у Н.С. Т. у стечају, Н.С., кога заступа пуномоћник Ч.Н., адвокат из Н., против туженог Д.Т. из С., кога заступа пуномоћник Д.Д., адвокат из Н.С., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 4628/15 од 29.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 25.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 4628/15 од 29.09.2015. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 1895/13 од 12.05.2015. године, у ставу I изреке, констатовано је да се тужбени захтев делимично усваја, а у ставу II изреке, наложено је туженом да тужиоцу на име дуга исплати износ од 1.400,11 динара са законском затезном каматом почев од 14.09.1996. године па до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 264.950,00 динара. У ставу III изреке, констатовано је да се са делом тужбеног захтева преко досуђеног износа од 1.400,11 динара до траженог износа од 2.591,78 динара, као и са делом захтева за исплату законске затезне камате за период од 25.01.1994. године до 14.09.1996. године тужбени захтев одбија.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр. 4628/15 од 29.09.2015. године, у ставу I изреке, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Новом Саду у ставу III изреке. У ставу II изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Новом Саду у ставу I и II изреке, којим је делимично усвојен тужбени захтев и наложено туженом да тужиоцу на име дуга исплати износ од 1.400,11 динара са законском затезном каматом почев од 14.09.1996. године до

исплате. У ставу III изреке преиначена је наведена пресуда Привредног суда у Новом Саду у делу става II изреке, којом је наложено туженом да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 264.950,00 динара и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. У ставу IV изреке, одбачена је жалба туженог изјављена против пресуде Привредног суда у Новом Саду П 1895/13 од 12.05.2015. године у ставу III изреке. У ставу V изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена на основу члана 395. ЗПП.

Одговор на ревизију поднео је тужени и предложио да се ревизија одбаци. Трошкове ревизијског поступка је тражио у износу од 12.000,00 динара за састав одговора на ревизију и трошкове таксе на одговор на ревизију.

Привредни апелациони суд је оценио дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 395. ЗПП, те решењем Пж 4628/15 од 02.03.2016. године није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно допуштеној ревизији.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 401. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), а у вези са чланом 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 467. став 1. Закона о парничном поступку, измењеног чланом 48. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, прописано је да су спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 478. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

У конкретном случају тужба суду ради исплате 14.990,26 динара поднета је суду 21.08.1996. године. Захтев је коначно опредељен поднеском од 08.04.2015. године, којим је тражена исплата 2.591,78 динара са каматом.

Како је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у овој парници испод граничног износа од 3.000 евра, прописаног за дозвољеност ревизије у споровима мале вредности, то ревизија тужиоца у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП није дозвољена.

Достављање одговора на ревизију није било нужно за вођење ове парнице, те је захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка одбијен.

Са изложеног, а на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у
изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**